

John Maynard Keynes (kiejtése: *kéjnsz*, IPA: keinz) (Cambridge, Egyesült Királyság, 1883. június 5. – Firle, East Sussex, Egyesült Királyság, 1946. április 21.) angol matematikus és közgazdász, a modern makroökómia megteremtője. A tőle eredő gazdasági szemléletet keynesianizmusnak nevezzük.

Jómódú és befolyásos értelmiségi családban született. Apja, John Neville Keynes maga is jelentős elméleti közgazdász, míg anyja, Florence Ada Brown remek író, szociális reformer, egyben Cambridge első női polgármestere volt.

Keynes Anglia legjobb iskoláiban tanulhatott: előbb Etonban, majd a cambridge-i *King's College*-ben. Tanárai között találjuk Alfred Marshallt és Arthur Cecil Pigout. Disszertációját valószínűség-számításból írta, közben közszolgálati vizsgát is tett.

1908-ig az *India Office*-nál dolgozott, majd visszatért Cambridge-be. 1915-től 1919-ig a kincstár alkalmazottja volt, így juthatott ki szakértőként a Versailles-i békekonferenciára. Az itt kötött békeszerződéseket – pontosabban a bennük foglalt, a háború veszteseit sújtó szankciókat – gazdasági és politikai szempontból is elfogadhatatlannak tartotta; idő előtt hazatért, és *A béke gazdasági következményei*

(*The Economic Consequences of the Peace*, 1919) című művében kifejtette véleményét: a Németországra kirótt óriási jóvátétel csak arra jó, hogy tönkretegyje az ország gazdaságát, ezáltal pedig egész Európát gyengítse.

Keynesnek fiatalon homoszexuális viszonya volt Duncan Granttel a festővel 1908-tól 1915-ig,

akivel közösen voltak tagjai a híres művészekből, írókból álló *Bloomsbury Körnek*. Később viszont találkozott a híres orosz balettáncosnővel, Lydia Lopokovával, akit 1925-ben feleségül is vett. Házasságuk boldog volt, bár gyermekük nem születhetett.

Keynes fantasztikus spekuláns volt, sikeres befektetéseivel rövid idő alatt hatalmas vagyont szerzett. A Nagy Világválság idején majdnem tönkrement, de a válságot követően ismét talpra állt.

1911-től egészen 1945-ig szerkesztette az *Economic Journal* című gazdasági folyóiratot.

1942-ben megkapta a „Tilton bárója” nemesi címet.

A második világháború után részt vett a Bretton Woods-i konferencián. A sok feszültséggel járó munka azonban megterhelte a szívét, és 1946-ban szívrohamban elhunyt.